

Ο Πατρ. Ιεροσολύμων ευλόγησε το Ιωβηλαίο του π. Γεωργίου Αουάδ

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Δελτίο Τύπου εξέδωσε η Αρχιγραμματεία του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων σχετικά με τον εορτασμό του χρυσού Ιωβηλαίου του π. Γεωργίου Αουάδ με την παρουσία του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Διαβάστε αναλυτικά:

Τήν Κυριακήν, 8ην/21ην Ἰουλίου 2019, ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξῆρξε θείας Λειτουργίας εἰς τόν ἱερόν Ναόν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, εἰς τήν κώμην Τζίφναν-Βιβλικήν Γκόφναν – εἰς τά περίχωρα τῆς Ραμάλλας.

Ἡ θεία Λειτουργία αὕτη ἐτελέσθη ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τοῦ χρυσοῦ Ἰωβηλαίου, συμπληρώσεως δηλαδή πεντήκοντα ἐτῶν εὐδοκίμου καὶ ἀφωσιωμένης ἱερατικῆς διακονίας τοῦ ἐκ τῆς κώμης τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων καταγομένου π. Γεωργίου Ἀουάδ, ὑπηρετήσαντος προηγουμένως εἰς Γάζαν, Τουλκάρεμ καὶ Ραφίδια τῆς πόλεως τῆς Σαμαρείας.

Μετά τοῦ Μακαριωτάτου συνελειτούργησεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰγνάτιος ἡγούμενος τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων καὶ τῆς Μπετζάλλας, Ἀραβόφωνοι ἱερεῖς, ὡς ὁ υἱός τοῦ π. Γεωργίου, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Πορφύριος διακονῶν εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, καὶ ὁ ἕτερος υἱός αὐτοῦ διακονῶν εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Φθιώτιδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ π. Ἦσσα Μοῦσλεχ ἐκπρόσωπος τύπου τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὰ ἀραβικά Μ.Μ.Ε., ὁ π. Μποῦλος ἐκ Μπετζάλλας, ὁ π. Γεώργιος Μπανούρα ἐκ Χωρίου τῶν Ποιμένων καὶ συνεπροσευχήθησαν οἱ Ὀρθόδοξοι πιστοὶ τῆς κώμης, παρίσταντο δέ Κυβερνητικοὶ Ἐκπρόσωποι τῆς Παλαιστινιακῆς Ἀρχῆς.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ἐλληνιστί ὡς ἔπεται:

“Ἀφέσεως σημασία αὕτη τό ἔτος τό πεντηκοστόν ἐνιαυτός ἔσται ὑμῖν· οὐ σπερεῖτε, οὐδέ ἀμήσετε τά αὐτόματα ἀναβαίνοντα αὐτῆς, καί οὐ τρυγήσετε τά ἡγιασμένα αὐτῆς, ὅτι ἀφέσεως σημασία ἐστίν, ἅγιον ἔσται ὑμῖν ἀπό τῶν πεδίων φάγεσθε τά γεννήματα αὐτῆς”, (Λευϊτ. 25, 11-12), παραγγέλλει ὁ Κύριος διὰ τοῦ πιστοῦ αὐτοῦ δούλου Μωϋσέως.

Αἰδεσιμώτατε πάτερ Γεώργιε, Οἰκονόμε τοῦ ἐν τῇ Ἀγιογραφικῇ πόλει Τζίφνα εὐλαβοῦς ποιμνίου ἡμῶν καί ἐφημέριε τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ μεγαλομάρτυρος,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί καί εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Χάρις ἡμῖν καί εἰρήνη ἀπό Θεοῦ Πατρός ἡμῶν καί Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ συνάξαντος πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ θείᾳ εὐχαριστιακῇ ταύτῃ συνάξει, ἵνα ἑορτάσωμεν ἁγιαστικῶς τό Ἰωβηλαῖον ἔτος, δηλονότι τόν “πεντηκοστόν ἐνιαυτόν” (Λευϊτ. 25,10) τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ ἱερατικῆς διακονίας τοῦ λειτουργοῦ τοῦ Χριστοῦ Πατρός Γεωργίου.

Ἡ Ἀγιογραφική θεώρησις τοῦ Ἰωβηλαίου, δέν ἀφορᾷ μόνον εἰς τήν συμπλήρωσιν τοῦ κύκλου τῶν πεντήκοντα ἐτῶν συμφώνως τῇ διατάξει τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου,

δηλαδή τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἀλλά καί εἰς τήν “τῆς ἀφέσεως σημασίαν” δηλονότι τῆς διατάξεως τῆς Χάριτος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συμφώνως τῇ Καινῇ Διαθήκῃ.

Ὡνομάσθη τό Ἰωβηλαῖον “ἔτος ἀφέσεως σημασία”, διότι κατά τό ἔτος τοῦτο ἐξηγγέλλετο ἐλευθερία χρεῶν ἀφ’ ἐνός καί ἐλευθερία ἀνθρώπων ἐκ τῆς δουλείας αὐτῶν ἀφ’ ἐτέρου. Ἦτο δέ ἔτος ἀφιερωμένον εἰς τόν Κύριον, διό καί ἐκαλεῖτο ἅγιον, (Λευϊτικόν, 25, 11-12).

Τήν “τῆς ἀφέσεως σημασίαν”, τούτέστιν τό σάλπισμα τῆς ἐξαγγελίας τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, ἐγένετο ὑπό τοῦ σταυρωθέντος Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος: “Χριστός ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου γενόμενος ὑπέρ ἡμῶν κατάρᾳ· γέγραπται γάρ· ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου”, (Γαλ. 3,13).

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ Διαθήκη τῆς Χάριτος, ἡ συναφθεῖσα μεθ’ ἡμῶν ἐν Χριστῷ ἀποτελεῖ τήν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἀπό τόν νόμον καί τήν δύναμιν τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου, ὡς λέγει ὁ σοφός Παῦλος “ὁ γάρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσέ με ἀπό τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου”, (Ρωμ. 8,2).

Τήν ἐν Χριστῷ ἐλευθερίαν ἀπολαμβάνομεν ἐντός τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ δέ Χριστός ἀποτελεῖ τήν κεφαλὴν τῆς Ἐκκλησίας κατά

Παῦλον, “Καί αὐτός ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας” (Κολοσ. 1,18). Ἑρμηνεύων τούς λόγους τούτους ὁ ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Θεοφύλακτος λέγει: Οὐκ εἶπε [ὁ Ἀπόστολος Παῦλος] δέ τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ τοῦ σώματος, ἵνα δείξῃ τὴν ἀκρίβειαν τῆς πρὸς ἡμᾶς οἰκειότητος αὐτοῦ καὶ ὅτι ὁμοούσιον ἡμῖν ἀνέλαβε σάρκα”. “Ὁμοούσιος γάρ ἡ κεφαλὴ τῷ σώματι· οὕτω καὶ αὐτός ἡμῖν ὡς ἄνθρωπος ὁμοούσιος”.

Ἐξ ἄλλου ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ ἀμπελὼν τοῦ Κυρίου καὶ οἱ ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ διακονοῦντες ἐργάται, δηλαδή οἱ ἱερεῖς καὶ λειτουργοὶ τοῦ ἀναιμάκτου θυσιαστηρίου, ἔνθα ἀναφέρωσιν θυσίαν αἰνέσεως δι’ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ διὰ παντός τῷ Θεῷ (Ἑβρ. 13, 15). Προσέτι δέ οἱ λειτουργοὶ τοῦ Κυρίου ποιοῦνται δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, καὶ εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, (Α΄Τιμ. 2,1). Οὗτοι ἐπιμελοῦνται τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, λέγει ὁ Θεὸς Παῦλος (Α΄Τιμ. 3,5). Διό καὶ ὁ ψαλμωδὸς εὐχεται λέγων: “Οἱ ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην”, (Ψαλμ. 131,9), ὁ δέ Κύριος λέγει “τούς ἱερεῖς αὐτῆς” [τῆς Ἱερουσαλήμ], δηλαδή τῆς Ἐκκλησίας, “ἐνδύσω σωτηρίαν” (Ψαλμ. 131,16), θά περιβάλω μέ δύναμιν σωτηριώδη. Ἡ σωτηριώδης δέ αὕτη δύναμις εἶναι ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία ἀναδεικνύει καὶ τελειοῖ τούς ἱερεῖς.

Οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ “οὕτω λαμψάτω τό φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τά καλά ἔργα καὶ δοξάσωσι τόν Πατέρα ὑμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς”, (Ματθ. 5,16), δέν ἀπευθύνονται μόνον εἰς τούς μαθητάς καὶ ἀποστόλους Αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς τούς διαδόχους αὐτῶν τούς ἐπισκόπους καὶ τούς ἱερεῖς, τούς διακονοῦντας τό μυστήριον τῆς θείας ἐνσάρκου τοῦ Θεοῦ Λόγου Οἰκονομίας καὶ προσφέροντας δόξαν εἰς τόν Κύριον ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ κατὰ τόν ψαλμωδόν λέγοντα: “ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ”, (Ψαλμ. 28,2).

Ἀγαπητέ Πάτερ Γεώργιε,

Ἡ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ὑπεισέλευσις εἰς τόν βαθμόν τῆς ἱερωσύνης τοῦ Πρεσβυτέρου ἐν τῇ ἁγίᾳ αὐλῇ τοῦ Κυρίου, δηλονότι τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ κατέστησέ σε ἄξιον διάκονον αὐτῆς, διό καὶ ἡ μητρικὴ σου Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων σέ χαιρετίζει σήμερον διὰ τῶν Κυριακῶν λόγων: “εὗ δοῦλε ἀγαθέ καὶ πιστέ ἐπὶ ὀλίγα εἶ πιστός, ἐπὶ πολλῶν σέ καταστήσω, εἴσελθε εἰς τὴν χαράν τοῦ Κυρίου σου”, (Ματθ. 25, 21).

Ποία δέ εἶναι ἡ χαρὰ αὕτη, εἰς τὴν ὁποίαν καλεῖσαι νὰ εἰσέλθῃς; εἶναι ἡ μετάδοσις πολλῶν ἀγαθῶν κατὰ τόν Ζιγαβηνόν, εἶναι “ἡ πᾶσα μακαριότης” κατὰ τόν ἱερόν Χρυσόστομον. Τοῦτό ἐστι ἡ συμπλήρωσις τοῦ κύκλου τοῦ πεντηκοστοῦ ἔτους διακονίας λατρευτικῆς καὶ ποιμαντικῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Διό καὶ ὁ θεῖος Παῦλος

λέγει:

“οἱ γάρ καλῶς διακονήσαντες βαθμόν ἑαυτοῖς καλόν περιποιοῦνται καί πολλήν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ”.

Αὐτήν λοιπόν τήν μετά παρρησίας Ὁρθόδοξον πίστιν τῶν ἁγίων Πατέρων καί τήν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων παράδοσιν ἐκήρυξας, ἱεουργῶν τόν λόγον τῆς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ἀφ’ ἐνός, καί προάγων τήν ἁρμονικήν συνύπαρξιν μεταξύ τῶν πιστῶν τῶν ἄλλων χριστιανικῶν καί ἰσλαμικῶν Κοινοτήτων ἀφ’ ἑτέρου εἰς τās πόλεις τῆς Παλαιστινιακῆς ἐπικρατείας Νεαπόλεως, Ραφιδίων, Μπεϊτ – Σαχούρ, Γάζης καί τα νῦν Τζίζνας.

Τήν ἱερατικήν ταύτην προσφοράν σου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καί τῷ δοκιμαζομένῳ Παλαιστινιακῷ λαῷ, ἀναγνωρίζουσα ἡ ἁγία καί ἱερά ἡμῶν Σύνοδος τῇ εισηγήσει τῆς ἡμετέρας Πατριαρχικῆς Μετριότητος ἀπεφάσισεν τήν ἀπονομήν τῆς τιμητικῆς διακρίσεως τῶν διασῆμων τοῦ τάγματος τῶν Σταυροφόρων τοῦ Παναγίου Τάφου, ἀκούουσα εἰς τους λόγους τοῦ Ἀποστόλου Παύλου:

Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καί διδασκαλίᾳ”, (Α΄ Τιμ. 5,17).

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διά τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί διά τῶν ἱκεσιῶν τοῦ σήμερον τιμωμένου ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου καί τοῦ Πάτρωνος ὑμῶν Ἁγίου Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου εἴη μετά σοῦ Ἀμήν. Ἔτη πολλά”.

Ἄμα τῇ λήξει τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐτίμησε τόν π. Γεώργιον διά τοῦ παρασήμου τοῦ Τάγματος τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Παναγίου Τάφου, ἀπένειμε εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καί σταυρόν ἐπιστήθιον εἰς αὐτόν καί ἠύχθη αὐτῷ τήν συνέχισιν τῆς διακονίας αὐτοῦ καί πέραν τοῦ Ἰωβηλαίου ἔτους ἐπὶ ἔτη πολλά.

Τόν ἑορτάζοντα ἱερέα προσεφώνησεν ὡσαύτως ὁ Πρόεδρος τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ.

Τήν μεσημβρίαν ὁ π. Γεώργιος παρέθεσε τράπεζαν πρός τιμήν τοῦ Μακαριωτάτου καί ἄλλων προσκεκλημένων.

Εἰς ταύτην ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε καί πάλιν τόν π. Γεώργιον διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

“Οὐ γάρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καί πόσις, ἀλλὰ καί δικαιοσύνη καί εἰρήνη καί χαρά ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ · ὁ γάρ ἐν τούτοις δουλεύων τῷ Χριστῷ εὐάρεστος τῷ Θεῷ καί δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις” (Ρωμ. 14, 18), διακηρύσσει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Ἀγαπητέ Πάτερ Γεώργιε,

Ἀγαπητοὶ φίλοι συνδαιτυμόνες,

Ὁ μέγας Παῦλος αἰσθανόμενος τό τέλος τῆς ἀποστολικῆς τοῦ διακονίας νά

πλησιάζει λέγει:

“ἐγὼ γάρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος...”, (Β΄ Τιμ. 4, 6-8).

Εἰς αὐτό τοῦτο τό γεγονός τῆς ἐκκλησιαστικῆς διακονίας ἀναφέρεται καὶ ἡ σημερινή τιμητικὴ ἐκδήλωσις τῆς ἀφορώσης εἰς τὸν ἑορτασμόν τοῦ Ἰωβηλαίου τῆς ἱερατείας σου, Πάτερ Γεώργιε.

Ὁ ἀγιογραφικὸς θεσμὸς τοῦ “Ἰωβηλαίου”, τὸν ὁποῖον [θεσμόν] ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν τιμᾷ ἰδιαιτέρως, ἕναν καὶ μοναδικὸν σκοπὸν ἔχει, νὰ διακηρύξη ὅτι ὄντως ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἱερέως, δηλονότι τοῦ πνευματικοῦ Πατρός, καὶ ἡγέτου δέν εἶναι οἱ ἀπολαυεῖς ὑλικῶν ἀγαθῶν, ὅπως “ἡ βρῶσις καὶ ἡ πόσις”, ἀλλὰ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς δικαιοσύνης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ Χαρᾶς.

Μέ ἄλλα λόγια ὁ πνευματικὸς Πατήρ καὶ ἡγέτης πρέπει νὰ ἐνσαρκῶνῃ αὐτὰς τὰς πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς ἀξίας, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν καὶ τὴν θεμελιώδη ἀρχὴν τῆς προόδου καὶ εὐημερίας τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου ἐν γένει, καὶ τῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων ἰδιαιτέρως.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ἡ ἁρμονικὴ συμβίωσις τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν Κοινοτήτων καὶ ἐν προκειμένῳ τῶν Μουσουλμάνων καὶ Χριστιανῶν ἐξαρτᾶται ἐν πολλοῖς ἀπὸ τὴν τοπικὴν καὶ κοινοτικὴν πνευματικὴν ἡγεσίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἡμεῖς καυχώμεθα ἀκούοντες εἰς τοὺς λόγους τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ λέγοντος: “Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ”, (Ματθ. 22, 21).

Κατακλείοντες θέλομεν νὰ εὐχαριστήσωμεν πάντας τοὺς τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν τὴν ἑορτὴν ταύτην, ἰδιαιτέρως τὸν λίαν ἡμῖν σεβαστὸν καὶ φίλτατον ἐξοχώτατον Πρόεδρον τοῦ Παλαιστινιακοῦ Κράτους Μαχμούντ Ἀμπάς Ἀμπού Μάζεν, διὰ τῶν ἐκπροσώπων αὐτοῦ.

Εἰς δέ τὸν Πατέρα Γεώργιον εὐχρηθῶμεν δύναμιν ἐξ ὕψους, ὑγίειαν κατ’ ἅμφω καὶ μακροημέρευσιν, ἵνα φανῇ εὐάρεστος Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις καὶ τοῦ Ρωμαιο- Ὁρθοδόξου Πατριαρχείου ἡμῶν. Ἔτη πολλά καὶ εὐλογημένον τό Ἰωβηλαῖον ἔτος”.